TAN AI GAIK & SATU LAGI

lwn.

CH'NG SEONG HUAT & YANG LAIN

MAHKAMAH RAYUAN, PUTRAJAYA
MOKHTAR SIDIN HMR
ZALEHA ZAHARI HMR
HELILIAH MOHD YUSOF HMR
[RAYUAN SIVIL NO: P-04-10-2002]
20 SEPTEMBER 2007

SIVIL PROSEDUR: *Penghakiman - Kekeliruan - Dua perintah berasingan dikeluarkan oleh hakim Mahkamah Tinggi dalam satu penghakiman - Perintah-perintah tersebut dikeluarkan berasaskan dua rayuan berasingan yang didengar bersama - Rayuan-rayuan berkenaan keputusan mahkamah sesyen mendapati defendan-defendan 100% tanggungan dalam kes gantirugi - Sama ada perintah-perintah hakim Mahkamah Tinggi mencerminkan penghakiman bertulisnya*

SIVIL PROSEDUR: *Gantirugi - Liabiliti - Kekeliruan dalam penghakiman hakim Mahkamah Tinggi - Hakim Mahkamah Tinggi mengeluarkan dua perintah berasingan dalam satu penghakiman - Perintah-perintah tersebut dikeluarkan berasaskan dua rayuan berasingan yang didengar bersama - Rayuan-rayuan berkenaan keputusan mahkamah sesyen mendapati defendan-defendan 100% tanggungan dalam kes gantirugi - Sama ada perintah-perintah hakim Mahkamah Tinggi mencerminkan penghakiman bertulisnya*

Plaintif-plaintif (perayu-perayu di sini) memulakan satu tindakan di Mahkamah Sesyen terhadap defendan-defendan (responden-responden di sini) untuk gantirugi bagi kerosakan sebuah rumah kedai kepunyaan plaintif-plaintif yang didakwa disebabkan oleh kecuaian defendan pertama (si-mati) dan defendan kedua atau salah seorang dari mereka semasa menunggang motosikal masing-masing di dalam suatu kemalangan jalanraya. Mahkamah Sesyen memutuskan bahawa kesemua defendan-defendan telah menyebabkan kerosakan rumah kedai berkenaan dan bertangunggan 100%. Defendan-defendan dalam dua rayuan berasingan merayu ke Mahkamah Tinggi. Rayuan pertama ialah rayuan defendan pertama (rayuan sivil no. 12-61-1997) terhadap plaintif pertama, plaintif kedua, defendan kedua dan defendan ketiga. Rayuan kedua (rayuan sivil no. 12-62-1997) ialah rayuan bersama defendan kedua dan defendan ketiga terhadap plaintif pertama, plaintif kedua dan

A defendan pertama. Walaupun kedua-dua rayuan tersebut didengar bersama tetapi Yang Arif ('YA') Hakim mengeluarkan dua perintah berasingan dalam satu penghakiman berasaskan dua rayuan berasingan tersebut. Akibatnya timbul kekeliruan di antara pihak-pihak berkenaan. Di atas itu kebenaran diberi kepada plaintif-
B plaintif untuk merayui keputusan YA Hakim.

Diputuskan (melepaskan defendan pertama daripada liabiliti dan mengenakan 100% liabiliti ke atas defendan kedua dan defendan ketiga)

C **Oleh Mokhtar Sidin HMR menyampaikan penghakiman mahkamah:**

(1) Perintah pertama mencerminkan penghakiman bertulis YA Hakim di mana rayuan defendan pertama dibenarkan dengan kos. Perintah kedua pula mengumumkan bahawa rayuan
D bersama defendan kedua dan defendan ketiga juga dibenarkan dengan kos tetapi ini tidak di cerminkan dalam penghakiman bertulis YA Hakim. Malahan di dalam penghakiman bertulisnya YA Hakim menyatakan bahawa defendan pertama tidak
E bersalah sepenuhnya di dalam kejadian melanggar tiang rumah kedai plaintif. YA Hakim seterusnya menyatakan sekiranya adapun kesalahan, kesalahan itu dipertanggungkan sepenuhnya ke atas defendan kedua dan defendan ketiga. Dengan itu, YA Hakim telah mengenepikan keputusan Hakim Mahkamah
F Sesyen untuk mengenakan liabiliti ke atas defendan pertama tetapi mengesahkan liabiliti 100% yang dikenakan Hakim Mahkamah Sesyen ke atas defendan kedua dan defendan ketiga. (perenggan 10 & 12)

(2) Oleh kerana YA Hakim telah melepaskan defendan pertama
G dari bebanan liabiliti, ini bermakna YA Hakim telah membenarkan rayuan defendan pertama dengan kos. Mahkamah ini mempersetujui keputusan YA Hakim dan dengan itu rayuan plaintif-plaintif terhadap defendan pertama ditolak dengan kos. (perenggan 13)

H

(3) Sungguhpun YA Hakim mengumumkan defendan kedua dan defendan ketiga tidak bersalah, tetapi di dalam penghakiman bertulisnya YA Hakim tidak menyatakan mengapa beliau mendapati defendan kedua dan defendan ketiga tidak bersalah.
I Malahan sekiranya diteliti penghakiman bertulis YA Hakim, setelah mendapati defendan pertama tidak bersalah sepenuhnya, YA Hakim telah membebankan liabiliti 100% ke atas defendan-defendan kedua dan defendan ketiga. (perenggan 14)

(4) Berdasarkan rekod rayuan dan hujah-hujah, defendan kedua patut dipersalahkan 100%. Mahkamah mengambil kira pembelaan defendan kedua dan defendan ketiga bahawa kemalangan tersebut tidak dapat dielakkan kerana kereta memotong di hadapan dan defendan kedua telah mengelak dan dalam proses itu telah menggesel motosikal defendan pertama. Dalam pada itu, mahkamah bersetuju dengan keputusan Hakim Mahkamah Sesyen bahawa defendan kedua dan defendan ketiga patut dikenakan liabiliti 100%. (perenggan 15)

Bagi pihak perayu - Geeta Jothilingam (Mathew Thomas bersamanya); T/n Mathew Thomas & Co

Bagi pihak responden pertama - Harjit Singh Harbans Singh; T/n Harjit Singh Sangay & Co

Bagi pihak responden kedua & ketiga - V Amareson; T/n Amareson & Meera

[Rayuan dari Mahkamah Tinggi, Pulau Pinang; Rayuan Sivil No: 12-61-97]

Dilaporkan oleh Usha Thiagarajah

PENGHAKIMAN

Mokhtar Sidin HMR:

[1] Di dalam rayuan ini perayu-perayu adalah plaintif-plaintif di dalam tindakan yang dimulakan di Mahkamah Sesyen Georgetown, Pulau Pinang. Responden-responden adalah defendan-defendan. Untuk mengelakkan daripada kekeliruan saya akan merujuk kepada pihak-pihak berkenaan sebagaimana mereka di Mahkamah Sesyen.

[2] Plaintif-plaintif di dalam tindakan ini menuntut gantirugi untuk kerosakan rumah kedai plaintif yang didakwa disebabkan oleh kecuaian Ch'ng Kar Seng (simati) dan defendan kedua atau salah seorang dari mereka semasa menunggang motosikal masing-masing. Selepas perbicaraan di Mahkamah Sesyen, Hakim Mahkamah Sesyen telah memutuskan kesemua defendan bertanggungan seratus peratus (100%) menyebabkan kemalangan itu dan membuat perintah-perintah yang berkaitan dengannya. Defendan-defendan yang tidak berpuashati dengan keputusan tersebut telah membuat rayuan terhadap keseluruhan keputusan berkenaan. Defendan pertama telah memfailkan rayuannya di Mahkamah Tinggi di mana rayuannya telah disenaraikan sebagai Rayuan Sivil No. 12-61-97. Defendan-defendan kedua dan ketiga telah memfailkan rayuan bersama dan rayuan tersebut telah disenaraikan sebagai Rayuan Sivil No. 12-62-97.

A **[3]** Fakta kes adalah seperti berikut. Plaintif-plaintif adalah pemegang amanah kepada rumah kedai yang beralamat No. 494 - 496 Jalan Jelutong, Pulau Pinang. Di dalam penyata tuntutannya, plaintif menyatakan bahawa pada 1 September 1991 lebih kurang jam 1.40 pagi, Ch'ng Kar Seng (simati) yang menunggang
B motosikal No. PCC 4500 dan Tan Swee Wan (defendan kedua) yang menunggang motosikal No. PCA 6729 kepunyaan defendan ketiga di dalam perjalanan di antara simpang Jalan Perak dan Jalan Jelutong telah dengan cuainya berlanggar antara satu sama lain dan seterusnya berlanggar dengan rumah kedai plaintif menyebabkan
C rumah kedai itu mengalami kerosakan teruk. Tidak ada saksi bebas dipanggil oleh plaintif. Plaintif pertama (PW1) telah memberi keterangan dengan menyatakan bahawa lebih kurang jam 1.40 pagi pada 1 September 1991 semasa beliau berada di premis No. 402 Jalan Perak, beliau telah mendengar bunyi "poom". Beliau
D seterusnya telah keluar dari rumahnya dan nampak dua buah motosikal melanggar rumah kedai No. 494 – 496 Jalan Jelutong. Sebatang tiang, beberapa keping gentian bumbung dan satu dinding rumah kedai itu telah runtuh. Menurut PWl lagi rumah kedai itu digunakan untuk perniagaan kedai kopi keluarga. Sejak
E kedai itu rosak, perniagaan tidak dijalankan lagi. Walau bagaimanapun, PWl tidak tahu berapakah purata keuntungan bulanan perniagaan kedai kopi itu. PWl mengaku bahawa rumah kedai itu tidak pernah dibaiki sejak kejadian tersebut kerana menunggu bayaran pampasan dari syarikat insuran.

F

[4] Kesemua defendan dalam pembelaan mereka tidak menafikan bahawa kedua-dua motosikal yang dinyatakan terlibat di dalam kemalangan itu, tetapi menafikan liabiliti. Defendan-defendan kedua dan ketiga telah memplidkan bahawa kemalangan itu adalah satu
G kemalangan yang tidak dapat dielakkan. Penunggang motosikal PCC 4500 telah mati akibat dari kemalangan itu dan wasinya telah dijadikan defendan pertama. Defendan kedua (DW1) di dalam keterangannya menyatakan bahawa pada tarikh dan masa kejadian, beliau menunggang motosikal PCA 6729 bersama pembonceng Ooi
H Chung Min (DW2) dengan kelajuan 30 km sejam dari arah Gelugor menuju ke bandar. Apabila sampai dekat simpang Jalan Perak dan Jalan Jelutong, sebuah motokar dari arah bertentangan telah memotong sebuah motokar lain dan memasuki laluan beliau (DW1). Beliau mengelak ke kiri dan digesel oleh motosikal PCC
I 4500 yang ditunggang oleh Ch'ng Kar Seng (simati) yang datang dari arah belakang. Motosikal PCA 6729 kemudiannya terbabas ke kiri dan jatuh ke dalam longkang bersama-sama penunggang dan

pemboncengnya, manakala motosikal PCC 4500 telah melanggar tiang rumah kedai plaintif. Menurut DW1 lagi walaupun motosikal PCC 4500 melanggar tiang kedai plaintif, pada masa itu tiang itu tidak runtuh lagi. DW1 membuat laporan polis pada hari yang sama tetapi tidak menyebut motosikal PCC 4500 melanggar tiang kerana beliau terlupa.

[5] Semasa disoalbalas DW1 bersetuju bahawa motosikal PCC 4500 terlanggar tiang kerana terpaksa mengelak ke kiri untuk mengelakkan pertembungan dengan motosikal beliau. Pada masa yang sama juga DW1 bersetuju bahawa untuk mengelakkan motokar di hadapan, beliau telah berlanggar dengan motosikal PCC 4500. Keterangan-keterangan DW1 disokong oleh keterangan pembonceng motosikal PCA 6729. Penunggang motorsikal PCC 4500 telah mati akibat kemalangan tersebut.

[6] Di atas fakta-fakta dan keterangan yang di atas, Hakim Mahkamah Sesyen telah mendapati kesemua defendan telah menyebabkan keruntuhan rumah kedai berkenaan dan memutuskan liabiliti 100% ke atas ketiga-tiga defendan. Defendan-defendan yang tidak berpuashati dengan keputusan tersebut telah merayu ke Mahkamah Tinggi.

[7] Di dalam penghakiman bertulisnya, Hakim Mahkamah Tinggi menyatakan:

> Pembelaan Defendan Pertama, secara ringkas, ialah, selain daripada menafikan nyataan Plaintif, menyatakan bahawa kemalangan tersebut adalah disebabkan keseluruhannya dan/atau secara alternatif disertai bersama oleh kecuaian Defendan Kedua (penunggang motosikal No. PCA 6729).
>
> Pembelaan Defendan Kedua dan Ketiga pula, selain daripada tidak mengakui nyataan Plaintif dan menghendakinya dibuktikan, menyatakan, secara alternatif, jika kemalangan itu berlaku, ia adalah suatu kemalangan yang tidak dapat dielakkan.
>
> Hakim Mahkamah Sesyen, dalam alasan penghakimannya mengatakan bahawa satu-satunya persoalan untuk ditimbangnya ialah sama ada kemalangan itu suatu kemalangan yang tidak dapat dielakkan. Beliau memutuskan bahawa ianya bukanlah satu kemalangan yang tidak dapat dielakkan. Oleh sebab Plaintif-Plaintif adalah pihak ketiga yang tidak bersalah, adalah mencukupi untuk Plaintif-Plaintif membuktikan kecuaian terhadap Defendan Kedua dan Defendan Ketiga walau pun ianya bukan keseluruhan kecuaian. Beliau mengikut kes *Oli Mohamed v. Keith Murphy & Anor* [1969] 2 MLJ 244. Seterusnya beliau memutuskan bahawa, oleh sebab

A Defendan Kedua dan simati telah menyebabkan kerosakan kepada rumah kedai Plaintif dan "kerosakan" tidak dapat dibahagikan, kesemua Defendan adalah bertanggungan 100% terhadap keseluruhan kerosakan yang dialami oleh Plaintif. Dalam keadaan itu beliau tidak membuat perintah mengenai pengagihan liabiliti antara Defendan-Defendan.

B

…

Saya telah membenarkan rayuan oleh Defendan Pertama terhadap Plaintif-Plaintif dengan kos di Mahkamah ini dan di Mahkamah Sesyen. Saya juga memutuskan bahawa rayuan Defendan Pertama terhadap Defendan Kedua dan Ketiga ditolak tanpa kos, dan membuat perintah-perintah sampingan.

C

…

Dalam hal ini perlu diambil perhatian bahawa tiada sedikit pun keterangan bahawa si mati cuai dalam kemalangan itu.

D

Di sini diperturunkan sebahagian daripada keterangan Defendan Kedua seperti yang diringkaskan oleh Hakim Mahkamah Sesyen itu.

E

> Dalam kes ini Defendan Kedua (DW1) berusaha untuk menunjukkan apa yang beliau anggap sebagai punca kemalangan. Menurut beliau, pada tarikh dan masa kejadian, beliau menunggang motosikal PCA 6729 bersama pembonceng Ooi Chung Min (DW2) dengan kelajuan 30km sejam dari arah Gelugor motosikal menuju ke bandar. Apabila sampai dekat simpang Jalan Perak dan Jalan Jelutong, sebuah motokar dari arah bertentangan telah memotong sebuah motokar lain dan memasuki laluan beliau (DW1). Beliau mengelak ke kiri dan digesel oleh PCC 4500 yang ditunggang oleh Ch'ng Kar Seng (simati) yang datang dari arah belakang. Motosikal PCA 6729 kemudiannya terbabas ke kiri dan jatuh ke dalam longkang bersama-sama penunggang dan pemboncengnya. Manakala motosikal PCC 4500 telah melanggar tiang rumah kedai Plaintif, pada masa itu tiang itu tidak runtuh lagi. DWl membuat lapuran polis pada hari yang sama tetapi tidak menyebut motosikal PCC 4500 melanggar tiang kerana beliau terlupa.
>
> Semasa disoalbalas DWl bersetuju bahawa motosikal PCC 4500 terlanggar tiang kerana terpaksa mengelak ke kiri untuk mengelakkan pertembungan dengan motosikal beliau. Pada masa yang sama juga DWl bersetuju bahawa untuk mengelakkan motokar di hadapan, beliau telah berlanggar dengan motosikal PCC 4500. Keterangan-keterangan DWl disokong oleh keterangan pembonceng motosikal PCA 6729.

F

G

H

I

Hakim Mahkamah Sesyen itu membuat penemuan fakta, antara lain, bahawa:

(1) adalah tidak benar bahawa motosikal si mati datang dari arah belakang sebelum berlaku perlanggaran; sebaliknya beliau mendapati motosikal si mati berada di sebelah kirinya;

(2) adalah tidak benar bahawa bahagian kanan motosikal si mati menggesel motosikalnya.

Hakim Mahkamah Sesyen itu memutuskan 'bahawa punca sebenar kemalangan berlaku adalah kerana beliau (DW1) (Defendan Kedua ditambah) telah menggesel motosikal PCC 4500 (yang ditunggang oleh si mati – ditambah) yang berada di sebelah kirinya semasa DW1 (Defendan Kedua – ditambah) mengelak ke kiri.'

Adalah jelas bahawa tidak ada keterangan langsung mengenai kecuaian si mati. Keterangan yang diterima oleh Hakim Mahkamah Sesyen ialah Defendan Kedua kerana hendak mengelak kereta yang datang dari hadapan telah masuk ke kiri dan menggesel motosikal si mati menyebabkannya melanggar tiang itu. Beliau juga tidak memutuskan bahawa si mati cuai, suatu perkara yang betul, memandangkan kepada ketiadaan keterangan mengenainya. Tetapi, kesilapan yang beliau lakukan ialah setelah mendapati Defendan Kedua cuai, beliau memutuskan bahawa si mati juga bertanggungan 100%. Sepatutnya beliau hanya memutuskan bahawa Defendan Kedua yang cuai dan bertanggungan 100%, bersama-sama Defendan Ketiga, pemilik berdaftar motosikal ditunggang oleh Defendan Kedua itu.

Hakim Mahkamah Sesyen juga tidak membuat penemuan fakta bahawa si mati cuai. Sebaliknya, beliau cuma mendapati bahawa Defendan Kedua (penunggang motosikal No. PCA 6729) yang cuai. Beliau sepatutnya hanya mendapati Defendan Kedua dan Defendan Ketiga (pemilik berdaftar motosikal yang dipandu oleh Defendan Kedua) cuai 100%. Sebaliknya, beliau memutuskan bahawa kesemua Defendan, termasuk Defendan Pertama, cuai bersama 100%. Memang betul bahawa ada keterangan bahawa si mati melanggar tiang rumah itu. Tetapi, fakta itu tidak semestinya bererti si mati cuai. Apa yang menyebabkannya? Nampaknya, ini tidak ditimbang oleh Hakim Mahkamah Sesyen itu.

Saya bersetuju dengan hujah peguam Defendan Pertama bahawa Hakim Mahkamah Sesyen telah tersilap dalam membuat anggapan bahawa jika tuntutan dibuat terhadap dua orang kerana kecuaian mereka dan jika Plaintif seorang pihak ketiga yang tak bersalah dapat membuktikan seorang daripadanya cuai, maka kedua-duanya,

masing-masing cuai 100%. Kecuaian yang dapat dibuktikan seperti yang diputuskan oleh Hakim Mahkamah Sesyen itu adalah kecuaian Defendan Kedua. Tidak ada penemuan fakta mengenai kecuaian si mati. Oleh itu Defendan Pertama tidak boleh dikatakan turut cuai 100%. Dalam kes Oli Mohamed yang dipakai oleh Hakim Mahkamah Sesyen itu, kedua-dua Defendan didapati sama-sama cuai. Dalam kes ini Hakim Mahkamah Sesyen itu cuma memutuskan bahawa Defendan Kedua cuai. Maka beliau tidak sepatutnya mendapati Defendan Pertama juga cuai 100%.

[8] Di atas alasan yang dinyatakan itu, YA Hakim Mahkamah Tinggi telah membenarkan rayuan defendan pertama. Terdapat dua perintah yang berasingan yang telah dikeluarkan oleh Pendaftar Mahkamah Tinggi di atas keputusan yang telah dibuat oleh YA Hakim Mahkamah Tinggi. Kedua-dua perintah tersebut telah dikeluarkan pada 17 Jun 1998. Perkara ini berlaku kerana ada dua rayuan yang telah dikemukakan oleh defendan-defendan. Rayuan pertama ialah rayuan oleh defendan pertama dan diberi nombor rujukan Rayuan Sivil No. 12-61-1997 di mana plaintif-plaintif dijadikan responden pertama dan kedua, manakala defendan-defendan kedua dan ketiga dijadikan responden-responden ketiga dan keempat. Defendan-defendan kedua dan ketiga pula telah mengemukakan rayuan bersama dan diberi nombor rujukan Rayuan Sivil No. 12-62-1997. Di dalam rayuan ini plaintif-plaintif telah dijadikan responden pertama dan responden kedua manakala defendan pertama telah dijadikan responden ketiga. Berasaskan dua rayuan yang berasingan tetapi telah didengar bersama terdapat dua perintah yang berasingan di mana satu perintah telah difailkan oleh Tetuan Harjit Singh Sangay & Co. iaitu peguam bagi defendan pertama, manakala perintah kedua telah difailkan oleh Tetuan Haniff & Chew, iaitu peguam bagi defendan kedua dan ketiga. Oleh kerana penghakiman yang dibuat oleh YA Hakim Mahkamah Tinggi adalah satu sahaja, maka terdapat kekeliruan kepada pihak-pihak berkenaan. Di atas itu kebenaran telah diberi kepada pihak-pihak yang berkenaan untuk merayu di atas keputusan yang dibuat oleh YA Hakim Mahkamah Tinggi.

[9] Perintah yang difailkan oleh Tetuan Harjit Singh Sangay & Co. iaitu peguam defendan pertama, antara lain, menyatakan seperti berikut:

... MAHKAMAH DENGAN INI MEMERINTAHKAN bahawa rayuan ini ditetapkan untuk Keputusan DAN rayuan ini dipanggil untuk Keputusan pada hari ini dalam kehadiran P R Manecksha (Harjit Singh a/l Harbans Singh bersama beliau), Peguam bagi

pihak Perayu dan V. Amareson, Peguam bagi pihak Responden-responden 3 dan 4 dan juga menyebut bagi-pihak Liow Si Khoon, Peguam bagi pihak Responden-responden 1 dan 2.

ADALAH DIPERINTAHKAN bahawa rayuan Perayu terhadap Responden-responden 1 dan 2 adalah dengan ini dibenarkan;

DAN SELANJUTNYA DIPERINTAHKAN bahawa Responden-responden 1 dan 2 dikehendaki membayar kepada Perayu kos rayuan ini yang akan ditaksirkan dan kos untuk semua prosiding di Mahkamah Sesyen;

DAN SELANJUTNYA JUGA DIPERINTAHKAN bahawa rayuan terhadap Responden-responden 3 dan 4 adalah dengan ini ditolak dengan tiada perintah terhadap kos;

DAN SELANJUTNYA JUGA DIPERINTAHKAN bahawa bayaran sebanyak RM7,210.00 yang merupakan kos Mahkamah Sesyen seperti yang terdapat didalam Perintah bertarikh 24hb April 1997 yang dibayar oleh Insuran Perayu kepada Responden-responden 1 dan 2 di kembalikan kepada Insuran Perayu dengan segera;

DAN SELANJUTNYA JUGA DIPERINTAHKAN bahawa bayaran sebanyak RM153,000.00 bersama-sama dengan semua faedah-faedah terkumpul yang telah didepositkan kedalam Akaun Pelanggan di Simpanan Tetap Tetuan Liow & Co., peguam untuk Responden-responden 1 dan 2 sementara menunggu keputusan penuh rayuan ini dikembalikan kepada Insuran Perayu, iaitu The People's Insurance Co. (M) Bhd dengan segera;

DAN AKHIR SEKALI DIPERINTAHKAN bahawa kos RM250.00 yang telah didepositkan kedalam Mahkamah oleh Perayu sebagai cagaran terhadap kos rayuan, dibayar kepada Perayu sebagai sebahagian kos.

[10] Saya telah meneliti perintah ini dan mendapati ia adalah mencerminkan penghakiman bertulis yang telah diberikan oleh YA Hakim Mahkamah Tinggi.

[11] Perintah kedua yang difailkan oleh Tetuan Haniff & Chew iaitu peguambela bagi defendan-defendan kedua dan ketiga iaitu perayu-perayu di dalam Rayuan No. 12-62-1997, antara lain, menyatakan seperti berikut:

... MAHKAMAH DENGAN INI MEMERINTAHKAN bahawa rayuan ini ditangguhkan untuk keputusan DAN rayuan ini yang dipanggil untuk keputusan pada hari ini didalam kehadiran V. Amareson, Kaunsel bagi Pihak Perayu-perayu dan juga

menyebut bagi pihak Liow Si Khoon, Kaunsel untuk Responden-responden 1 & 2 dan juga dalam kehadiran P R Manecksha (Harjit Singh a/l Harbans Singh bersama beliau), Kaunsel untuk Responden 3 MAKA ADALAH DENGAN INI DIPERINTAHKAN bahawa rayuan Perayu-perayu terhadap Responden-responden 1 dan 2 dengan ini dibenarkan.

DAN ADALAH JUGA DIPERINTAHKAN bahawa rayuan Perayu-perayu terhadap Responden 3 dengan ini ditolak dengan tiada perintah terhadap kos;

DAN ADALAH JUGA DIPERINTAHKAN bahawa Perayu-perayu membayar kepada Responden-responden 1 dan 2 kos rayuan ini dan kos di Mahkamah Sesyen;

DAN AKHIR SEKALI DIPERINTAHKAN bahawa cagaran sebanyak RM250.00 yang didepositkan kedalam Mahkamah oleh Perayu-perayu di kembalikan.

[12] Perintah ini difailkan setelah YA Hakim Mahkamah Tinggi mengumumkan keputusan di dalam mahkamah bahawa di dalam Rayuan No. 12-62-1997, rayuan oleh defendan-defendan kedua dan ketiga juga dibenarkan dengan kos. Walau bagaimanapun, di dalam penghakiman bertulis yang terdapat di dalam rekod rayuan tidak ada menyebut yang rayuan oleh defendan-defendan kedua dan ketiga dibenarkan. Malahan di dalam penghakiman bertulisnya YA Hakim menyatakan bahawa simati tidak bersalah sepenuhnya di dalam kejadian melanggar tiang rumah kedai plaintif. YA Hakim seterusnya menyatakan sekiranya adapun kesalahan, kesalahan itu dipertanggungkan sepenuhnya ke atas defendan-defendan kedua dan ketiga. Dengan itu, YA telah mengenepikan keputusan Hakim Mahkamah Sesyen untuk mengenakan liabiliti ke atas simati di mana wasinya adalah defendan pertama. Dengan itu pada pendapat saya, YA. Hakim telah membebankan liabiliti 100% ke atas defendan-defendan kedua dan ketiga.

[13] Oleh kerana YA Hakim telah melepaskan simati (defendan pertama) dari bebanan liabiliti, ini bermakna YA Hakim telah membenarkan rayuan defendan pertama dengan kos. Saya bersetuju dengan keputusan yang dibuat oleh YA Mahkamah Tinggi dan dengan itu menolak rayuan yang dibuat oleh plaintif-plaintif dengan kos.

[14] Berkenaan dengan rayuan oleh plaintif-plaintif ke atas defendan-defendan kedua dan ketiga, saya mendapati ada kekeliruan berlaku di antara keputusan yang dibuat oleh YA Hakim yang diumumkan di mahkamah dengan penghakiman bertulisnya. Sungguhpun YA Hakim mengumumkan defendan-defendan kedua dan ketiga tidak bersalah, tetapi di dalam penghakiman bertulisnya YA Hakim tidak menyatakan mengapa beliau mendapati defendan-defendan kedua dan ketiga tidak bersalah. Malahan sekiranya diteliti penghakiman bertulis YA Hakim, setelah mendapati simati tidak bersalah sepenuhnya, YA Hakim telah membebankan liabiliti 100% ke atas defendan-defendan kedua dan ketiga.

[15] Saya juga telah meneliti rekod rayuan dan hujah-hujah semuanya dan saya berpendapat di dalam kejadian tersebut defendan kedua patut dipersalahkan 100%. Saya mengambilkira bahawa defendan-defendan kedua dan ketiga di dalam pembelaannya menyatakan yang kemalangan itu tidak dapat dielakkan di atas alasan ada kereta memotong di hadapannya. Dia telah mengelak dan di dalam proses itu telah menggesel motosikal simati. Ini adalah keterangan defendan kedua (DW1) dan pemboncengnya (DW2). Tidak ada keterangan yang lain yang menyokong keterangan ini. Di dalam perkara ini, saya bersetuju dengan keputusan Hakim Mahkamah Sesyen yang memutuskan defendan-defendan kedua dan ketiga patut dipersalahkan. Dengan itu, saya menetapkan defendan kedua dan pemilik motosikal yang ditunggangnya iaitu defendan ketiga patut dipertanggungkan liabiliti 100%.

[16] Dengan itu, saya membenarkan rayuan plaintif-plaintif ke atas defendan-defendan kedua dan ketiga dengan kos di sini dan di Mahkamah Tinggi. Deposit hendaklah dibayar kepada defendan pertama sebagai sebahagian daripada kos yang akan ditaksirkan.

[17] YA Datin Paduka Zaleha Zahari, HMR dan YA Datuk Heliliah Mohd Yusof, HMR telah membaca penghakiman ini di dalam draf dan telah menyatakan persetujuan mereka.